

[Økonomiministeren.]

overgangsperioder på landbrugsområdet. På andre områder er vi rede til at indskrænke vore ønsker om overgangsordninger til et minimum.

Kommissionens rapport går ind for, at der gennemføres samme overgangsperiode for alle de nye medlemslande og samme overgangsperiode for industri og landbrug. Som begrundelse anføres, at en sådan ensartethed er nødvendig af såvel økonomiske som praktiske grunde. Yderligere anfører man, at det ikke kan forventes, at de nuværende medlemslande skal acceptere, at dansk landbrug får fri adgang til Fællesskabet, så længe landbrugseksporten fra fællesmarkedets medlemslande ikke har fri adgang til Danmarks traditionelle marked i Storbritannien. Der er altså her uoverensstemmelse mellem kommissionen og det danske synspunkt, og for os bliver det et af de allervigtigste forhandlingsspørgsmål.

Som bekendt har vi fra dansk side lagt megen vægt på at få lejlighed til at forhandle parallelt med Storbritannien, ikke mindst på grund af den nære sammenhæng mellem Storbritanniens og Danmarks problemer på landbrugsområdet. Kommissionens rapport slår fast, at alle de nye medlemslande må optages i fællesmarkedet fra samme dato, men man antyder, at forhandlingerne af praktiske grunde kan tænkes at finde sted etapevis. Rapporten udelukker ikke, at det danske synspunkt om parallelle forhandlinger med Storbritanniens kan imødekommes.

I øvrigt bør det understreges, at kommissionens rapport er en udtalelse til medlemslandenes regeringer, som nu skal overveje Fællesskabets endelige holdning til de i rapporten omtalte problemer. Denne holdning vil formentlig først tage endelig form i løbet af forhandlingerne. Regeringen vil fortsætte bestræbelserne for at skabe forståelse for de danske synspunkter og interesser såvel hos kommissionen som i de seks medlemslandes regeringer. Det er min hensigt at søge arrangeret et møde med kommissionen i begyndelsen af november, og jeg vil endvidere i det fornødne omfang søge kontakt med regeringsmedlemmer i nogle af OEEC-landene.

Spørgsmålet om EFTA-landenes, herunder de nordiske landes, relationer til fælles-

markedet vil blive det vigtigste spørgsmål på EFTA-ministermødet i Schweiz den 26. oktober. Her vil jeg få lejlighed til at drøfte problemerne med såvel den britiske regerings som de nordiske landes repræsentanter.

Hr. Aksel Larsen var inde på, at Danmark burde koncentrere sig om EFTA-samarbejdet og om det nordiske samarbejde, fordi udsigterne til en heldig gennemførelse af initiativet over for fællesmarkedet forekom ham dårlige. Imidlertid må det fremhæves, at Storbritannien og Danmark, efterfulgt af Norge og Sverige, nu har indgivet ansøgninger om forhandlinger med fællesmarkedet. Fællesmarkedet har vedtaget at sætte den procedure i gang, som er foreskrevet i Romtraktatens artikel 237 om optagelse af nye medlemmer, og kommissionens rapport er kommet for få dage siden. Der vil finde en foreløbig drøftelse sted i Fællesskabets ministerråd; en meget foreløbig har allerede fundet sted den 2. og 3. i denne måned, men i slutningen af måneden vil man efter at have sat sig nøjere ind i kommissionens betænkning tage sagen op på ny.

Vi må nu koncentrere os om disse bestræbelser, som, hvis de lykkes, vil føre til gennemførelsen af den målsætning, som har været gældende for dansk markeds politik den sidste halve snes år; men det udelukker på ingen måde, at vi samtidig fortsætter og udbygger såvel EFTA-samarbejdet som det nordiske samarbejde. Det har til stadighed været regeringens indstilling, som vi aldrig har lagt skjul på over for vore EFTA-partnere, og det er et synspunkt, som vi på ny agter at fremføre på det kommende EFTA-ministermøde.

Det nordiske samarbejde har jo en ganske særlig betydning, og der finder stadige konsultationer sted på såvel minister- som embedsmandsniveau om de nordiske landes forhold til fællesmarkedet. Regeringen er opmærksom på mulighederne for et endnu snævrere samarbejde, men disse muligheder kan først ventes at udkrystallisere sig på et senere tidspunkt. Først når vi får et overblik over de krav, der stilles fra Fællesskabets side under de kommende forhandlinger, og over de løsninger, som det enkelte nordiske land foretrækker for sit vedkommende, kan vi vurdere disse muligheder. Regeringen anser det for en vigtig opgave at medvirke